

რედაქციაში შემოსულ კითხვებს პასუხობს ექსპერტი სამენარმეო საკითხებში, იურიდიული ფირმა „ალ“-ი ინტერნეიშენალ გრუპის დამფუძნებელ-პარტნიორი ანდრო ასლანიშვილი.

კითხვა:

– 20%-იანი აქციების მფლობელი პარტნიორის მოთხოვნის შემთხვევაში სააქციო საზოგადოების კრების ჩატარებიდან რამდენი ხნით ადრე უნდა გადაიცეს წლიური ანგარიში და სხვა პუბლიკაციები („მენარმეთა შესახებ“ კანონის მე-3 მუხლი, პ.9)?

პასუხი:

– „მენარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონი ამჟამინდელი რედაქციით არ ითვალისწინებს რაიმე კონკრეტულ ვადებს იმასთან დაკავშირებით, თუ სააქციო საზოგადოების აქციონერთა კრების ჩატარებიდან, რა ვადაში უნდა გადაეცეს პარტნიორს წლიური ანგარიშის ასლი ან სხვა პუბლიკაცია. აქედან გამომდინარე, ასეთი მოთხოვნა და, შესაბამისად, ინფორმაციის გადაცემა უნდა მოხდეს შესაძლო უმოკლეს ვადებში მოთხოვნისთანავე, გაჭიანურების გარეშე. ზოგიერთ შემთხვევაში სააქციო საზოგადოების წესდება შეიძლება ითვალისწინებდეს გარკვეულ ვადებს და წესს პარტნიორისათვის ზემოაღნიშნული ინფორმაციის გადაცემისათვის. ამ შემთხვევაში გამოიყენება საზოგადოების წესდებით გათვალისწინებული წესები.

კითხვა:

– იმ შემთხვევაში თუ საზოგადოებამ არ დააკმაყოფილა პარტნიორის მოთხოვნა მისი სასამართლოში მიმართვის თაობაზე, რა პერიოდში უნდა მიიღოს გადაწყვეტილება წლიური ანგარიშის წარდგენასა და მის შემოწმებაზე?

პასუხი:

– „მენარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონი, ისევე, როგორც საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსი, სპეციალურად არ აწესრიგებს და შესაბამისად არ განსაზღვრავს თუ რა ვადაში უნდა მიიღოს სასამართლომ გადაწყვეტილება პარტნიორისათვის წლიური ანგარიშის წარდგენაზე ან მის

შემოწმებაზე. ამიტომ, ასეთ შემთხვევაში უნდა გამოვიყენოთ საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსით (სსსკ) დადგენილი ვადები. კერძოდ, სსსკ-ის 59-ე მუხლის მე-3 პუნქტის შესაბამისად, სასამართლო ვალდებულია სამოქალაქო საქმე განიხილოს სასარჩელო განცხადების მიღებიდან 2 თვის ვადაში. გამონაკლისს წარმოადგენს განსაკუთრებით რთული კატეგორიის საქმეები, რომელთა განსახილველი ვადა სასამართლოს გადაწყვეტილებით შესაძლებელია გაგრძელდეს არა უმეტეს 5 თვისა.

კითხვა:

– ჩვენი ორგანიზაცია არაკომერციულია და ორიენტირებულია საგრანტო დაფინანსებაზე. ზოგიერთ საგრანტო პროექტში ჩვენ ვმონაწილეობთ როგორც კონტრაქტორები, მიღებული თანხები ჩვენთვის გრანტად არ ითვლება. ბოლო ერთი წლის განმავლობაში ასეთმა შემოსავლებმა შეადგინა 90 000, 00 ლარი. მოვიპოვეთ ახალი გრანტი და თებერვლიდან ჯამური შემოსავლები (გრანტიდან და არა გრანტიდან) გადააჭარბებს 100 000 ლარს. საჭიროა თუ არა ამ ფაქტის შესახებ საგადასახადო ინსპექციაში განცხადება და დღგ-ს გადამხდელად დარეგისტრირება?

პასუხი:

– თუ არაკომერციული ორგანიზაცია ორიენტირებულია საგრანტო დაფინანსებაზე, მაგრამ ამავდროულად მონაწილეობს საგრანტო პროექტში როგორც კონტრაქტორი ორგანიზაცია, როდესაც ასეთი წყაროებიდან მიღებული თანხებისაგან შემდგარი ჯამური შემოსავლები გადააჭარბებს 100 000 ლარს, საჭიროა, რომ ორგანიზაციამ გააკეთოს განაცხადი ამ ფაქტის შესახებ საგადასახადო ინსპექციაში და დარეგისტრირდეს დღგ-ს გადამხდელად საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 221-ე მუხლის შესაბამისად.

კითხვა:

– როგორია ქვეყნის შიდა და საზღვარგარეთ მივლინებების დღე-ღამური ხარჯების ტარიფები?

პასუხი:

– სამსახურებრივი დავალების შესასრულებლად დამქირავებლის ბრძანებით მუდმივი სამუშაო ადგილის ფარგლებს გარეთ, მაგრამ ქვეყნის შიგნით დაქირავებულის სამსახურებრივი მივლინების სადღეღამისო ხარჯების ნორმა განსაზღვრულია საქართველოს ფინანსთა მინისტრის 2005 წლის 5 აპრილის N220 ბრძანების პირველი პუნქტით (დაქირავებულისათვის გადახდილი სამივლინებო ხარჯების ნორმების განსაზღვრის შესახებ) და შეადგენს 15 ლარს. იგი გაიანგარიშება მივლინებაში ფაქტობრივად ყოფნის დღეების მიხედვით. რაც შეეხება ქვეყნის ფარგლებს გარეთ მივლინების სადღეღამისო ხარჯებს, მათი ანაზღაურების ნორმები მოცემულია აღნიშნული ბრძანებით დამტკიცებულ დანართ N1-ში (ქვეყნის ფარგლებს გარეთ მოკლევადიანი მივლინების დროს დაქირავებულისათვის სადღეღამისო ხარჯებისათვის და საცხოვრებელი ფართის დაქირავების ხარჯების ანაზღაურების ნორმები) და მათი ზღვრული ოდენობა დამოკიდებულია ისეთ მახასიათებლებზე, როგორცაა: სამივლინებო ქვეყანა და ამ ქვეყანაში მოქმედი უცხოური ვალუტის დასახელება. რაც შეეხება გრძელვადიან მივლინებებს, ფინანსთა მინისტრის 2005 წლის 5 აპრილის N220 ბრძანების მე-3 პუნქტის მიხედვით, დაქირავებულის ქვეყნის ფარგლებს გარეთ გრძელვადიანი (30 დღეზე მეტი ვადით) სამსახურებრივი მივლინებისას, პირველი 30 დღის განმავლობაში სადღეღამისო ხარჯების ნორმები განისაზღვრება ზემოაღნიშნული დანართ N1-ის მიხედვით. 30 დღის შემოთ კი ანაზღაურების ნორმები განისაზღვრება ამავე დანართით დადგენილი საზღვარგარეთ საქართველოს დაწესებულებათა მუშაკებისათვის მოკლევადიანი მივლინებისას ანაზღაურებელი ნორმების მსგავსად იმ სახელმწიფოს შიგნით, სადაც ეს დაწესებულება მდებარეობს. ამასთან, ფინანსთა მინისტრის 2005 წლის 5 აპრილის N220 ბრძანების 41-ე პუნქტი ადგენს მაღალი რანგის თანამდებობის პირთა საზღვარგარეთ მივლინებებისას სადღეღამისო ნორმის დანამატებს, რომლებიც მოყვანილია მოცემული ბრძანებით დამტკიცებულ დანართ N2-ში.

კითხვა:

– საოფისე ტექნიკა იბეგრება თუ არა ქონების გადასახადით?

პასუხი:

– საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 272-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, ორგანიზაციისათვის ქონების გადასახადით დაბეგრის ობიექტია (გარდა მიწისა), მის ბალანსზე რიცხული ქონება ან ამ ქონების ნაწილი, რომელიც გამოიყენება ეკონომიკური საქმიანობისათვის. საქართველოს ფინანსთა მინისტრის 2007 წლის 6 მარტის N176 ბრძანებით

დამტკიცებული ინსტრუქციის („ქონების გადასახადის გამოანგარიშებისა და გადახდის წესის შესახებ“) მე-5 მუხლის მე-2 პუნქტის მიხედვით, ქონება მოიცავს ყველა ნივთს და არამატერიალურ სიკეთეს, რომელთა შეუზღუდავად შექენა, ფლობა და განკარგვა და ასევე, რომლებით სარგებლობა შეუძლიათ პირებს. მაშასადამე, საოფისე ტექნიკა, რომელიც გამოიყენება ეკონომიკური საქმიანობისათვის, იბეგრება ქონების გადასახადით. ამ მოსაზრებას განამტკიცებს საგადასახადო კოდექსის 276-ე მუხლის (ქონების გადასახადისაგან გათავისუფლება) პირველი პუნქტის თ) ქვეპუნქტი. იქ ნათქვამია, რომ ქონების გადასახადისაგან გათავისუფლებულია ორგანიზაციის ქონება, გარდა ეკონომიკური საქმიანობისათვის გამოყენებული ქონებისა. აქვე, შეგახსენებთ სსკ-ის 274-ე მუხლის მე-9 პუნქტის საფუძველზე, საგადასახადო ორგანო გადამხდელის სათანადო მომართვის შემთხვევაში ვალდებულია, ქონების გადასახადის საგადასახადო ვალდებულების განსაზღვრის მიზნით გადამხდელს მიაწოდოს სათანადო ინფორმაცია.

კითხვა:

– კერძო ფიზიკური პირისაგან ვქირაობთ მსუბუქ ავტომანქანას თვეში 300 ლარად. რა დაქვითვები უნდა განხორციელდეს ამ შემთხვევაში? საჭიროა თუ არა ამ მანქანით სარგებლობის დროს ყოველდღიური საგზურების გამოწერა?

პასუხი:

– კერძო ფიზიკური პირისაგან მსუბუქი ავტომანქანის დაქირავების შემთხვევაში, დადგენილი პერიოდულობით გადახდილი ქირა ექვემდებარება შესაბამისი წესით გამოქვითვებს, ვინაიდან სსკ-ის (177-ე მუხლი) მიხედვით ერთობლივი შემოსავლებიდან გამოიქვითება ყველა ხარჯი, რომელიც დაკავშირებულია მის მიღებასთან და ეკონომიკურ საქმიანობასთან. ხოლო რაც შეეხება დაქვითვებს, ავტომობილის დაქირავებისათვის გადახდილი ქირიდან შესაბამისი ორგანიზაციის მიერ უნდა განხორციელდეს სსკ-ის 167-ე მუხლით გათვალისწინებული 25%-იანი დაქვითვა. რაც შეეხება მანქანით სარგებლობის დროს საგზურების გამოწერას, საქართველოს საგადასახადო კანონმდებლობა ამჟამინდელი მდგომარეობით მსგავს მოთხოვნებს არ ითვალისწინებს.

კითხვა:

– რა სახის წლიური დეკლარაციების ჩაბარება ევალება არასამთავრობო ორგანიზაციას საგადასახადო ინსპექციაში?

პასუხი:

– არასამთავრობო ორგანიზაციებს, თუ ისინი ახორციელებენ ეკონომიკურ საქმიანობას, სსკ-ის 172-ე მუხლის ა) ქვეპუნქტის თანახმად, საგადასახადო ორგანოში ყოველი წლის ბოლოს წარსადგენი აქვთ მოგების გადასახადის წლიური დეკლარაცია (ისევე როგორც ქონების გადასახადის ყოველწლიუ-

რი დეკლარაცია), რადგან, სსკ-ის 30-ე მუხლის მე-4 პუნქტის მიხედვით, თუ ორგანიზაცია ეწევა ეკონომიკურ საქმიანობას, მისი ქონება და საქმიანობის ნაწილი, რომელიც უშუალოდ უკავშირდება ეკონომიკურ საქმიანობას, ითვლება საწარმოს ქონებად და საქმიანობად.

კითხვა:

– შპს-ს დამფუძნებელთაგან 2004-2006 წლებში საწარმოს მიღებული აქვს სესხები სამეურნეო საჭიროებისათვის 18 თვიანი ვადით, 20%-იანი განაკვეთით, რაზეც გაფორმებულია სასესხო ხელშეკრულებები. დარიცხული პროცენტები გამოქვითულია ერთობლივი შემოსავლიდან და დაკავებულია მიღებული პროცენტის საშემოსავლო გადასახადი 10%. გაცემულ პროცენტებზე არ არის დარიცხული სოციალური გადასახადი. გთხოვთ განგვიმარტოთ სესხის პროცენტს ხსენებულ პერიოდში დაერიცხება თუ არა სოციალური გადასახადი?

პასუხი:

– იმ შემთხვევაში, თუ შპს-ს დამფუძნებელს, როგორც ფიზიკურ პირს, სასესხო ხელშეკრულების დადების დროს არ გააჩნია გადასახადის გადამხდელის მონაწილეობა, მაშინ საწარმო იმავდროულად ასრულებს საგადასახადო აგენტის როლს და სესხის პროცენტს ხსენებულ პერიოდში სსკ-ის 266-ე მუხლის ბ) პუნქტის შესაბამისად ერიცხება სოციალური გადასახადი.

კითხვა:

– საქართველოს ფინანსთა მინისტრის 2007 წლის 11 სექტემბრის №1047 ბრძანებით დამტკიცებულია „ინსტრუქცია გადახდის წყაროსთან დაბეგვისა და სოციალური გადასახადის დეკლარაციის ფორმის შევსების შესახებ“. ინსტრუქციის მიხედვით გადასახადის გადამხდელის მონაწილეობის არმქონე ფიზიკურ პირებზე გაცემული პროცენტები იბეგრება სოციალური გადასახადით. ადრე დამტკიცებული ინსტრუქციებით (2007 წლის 23 იანვრის ნომერი 31 ბრძანება, 2006 წლის 28 ივლისის ნომერი №865 ბრძანება, 2004 წლის 31 დეკემბრის №893 ბრძანება) გაცემული პროცენტები სოციალური გადასახადით არ იბეგრებოდა. ე. ი. მოცემული ინსტრუქცია არ შეესაბამებოდა კოდექსს. ამ შემთხვევაში საქართველოს კანონის „ნორმატიული აქტების შესახებ“ შესაბამისად ადრე მიღებულ ინსტრუქციებზე გავრცელდება თუ არა სსკ-ის 124-ე მუხლის მე-4 ნაწილის მოთხოვნები გაცემული პროცენტების სოციალური გადასახადით დაბეგვრაზე?

პასუხი:

– 2007 წლის 23 იანვრის N31 ბრძანებით დამტკიცებული ინსტრუქცია სინამდვილეში ითვალისწინებდა გადასახადის გადამხდელის მონაწილეობის არმქონე ფიზიკურ პირებზე გაცემული პროცენტების დაბეგვრას სოციალური გადასახადით. ამის ნათელ მაგალითად შეგვიძლია მოვიყვანოთ იმავე 2007 წლის 23 იანვრის N31 ბრძანების დანართი N2 (ყოველთვიური საგადასახადო ანგარიში სოციალური გადასახადის დეკლარირების, შრომის ანაზღაურების თანხებსა და დაკავებული გადასახადის გაანგარიშების და გადახდილი თანხების ინფორმაციის შესახებ), რომლის მეორე ნაწილის მე-3 გრაფაში მითითებული იყო „რეზიდენტ ფიზიკურ პირებზე“ (რომლებსაც არ გააჩნიათ გადასახადის გადამხდელის მონაწილეობა) განეულები მომსახურებისათვის გაცემული ანაზღაურების (სარგებლის) ღირებულება. თავის მხრივ, მე-3 გრაფაში მითითებული თანხა ავტომატურად ჰპოვებდა ასახვას ამავე დოკუმენტის მე-8 გრაფაში, ვინაიდან, სესხისათვის გადახდილი პროცენტი არის მომსახურების განევისათვის გადახდილი სარგებელი და საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 267-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად წარმოადგენს სოციალური გადასახადით დაბეგვის ობიექტს. შესაბამისად, ადრინდელი და ამჟამინდელი ინსტრუქციების მიხედვით, გადასახადის გადამხდელის მონაწილეობის არმქონე ფიზიკურ პირებზე გაცემული პროცენტები იბეგრებოდა და ამჟამადაც იბეგრება სოციალური გადასახადით.

კითხვა:

– არარეზიდენტის მიერ თურქეთიდან თბილისამდე ტვირთის ტრანსპორტირებისათვის მიღებული შემოსავალი საწარმომ დაბეგრა 4 პროცენტით. სსკ-ის 240-ე, 241-ე, (პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტი) და 232-ე მუხლების გათვალისწინებით ხსენებული თანხა დაიბეგრება თუ არა უკუდაბეგვის წესით?

პასუხი:

– სსკ-ის 241-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, უკუდაბეგვის ოპერაცია ხორციელდება იმ შემთხვევაში, როდესაც, დღგ-ს გადამხდელად არარეგისტრირებული არარეზიდენტის მიერ საგადასახადო აგენტისათვის მომსახურების განევა ხდება საქართველოს ტერიტორიაზე. იმავე კოდექსის 240-ე მუხლის პირველი ნაწილის დ) ქვეპუნქტის თანახმად, მომსახურების განევის ადგილად ითვლება ტვირთის გადატანის ან მგზავრთა გადაყვანის ადგილსამყოფელი ტრანსპორტირების დაწყებისას, თუ მომსახურება დაკავშირებულია ამ გადაზიდვებთან. მაშასადამე, მოცემულ შემთხვევაში უკუდაბეგვის ოპერაცია ვერ განხორციელდება. ამასთან შეგახსენებთ იმ გარემოებასაც, რომ სსკ-ის 233-ე მუხლის პირველი პუნქტის ა) ქვეპუნქტის მიხედვით, ტვირთების საერთაშორისო გადაზიდვების მომსახურების მიწოდება იბეგრება დღგ-ს ნუ-

ლოვანი განაკვეთით. აქედან გამომდინარე, უკუდაბეგვრის ოპერაცია აზრს კარგავს და მას რაიმე საგადასახადო ეფექტი ვერ მოჰყვება.

კითხვა:

– საწარმოს საანგარიშო წლის დასაწყისისათვის არ გააჩნდა ქონება. საანგარიშო წელში (10 იანვარს) შეიძინა 50 000 ლარის ღირებულების ქონება, რომლის საბალანსო ნარჩენმა ღირებულებამ ცვეთის გათვალისწინებით წლის ბოლოსათვის შეადგინა 40 000 ლარი. ქონების გადასახადის გაანგარიშების წესის თანახმად, ქონების გადასახადი შეადგენს $(0+40000):2 \times 1\% = 200$ ლარს, არადა საწარმოს აღნიშნული ქონება წლის დასაწყისშივე რომ ჰქონდა ბალანსზე, ქონების გადასახადი აღნიშნული გაანგარიშებით იქნებოდა $(50000+40000):2 \times 1\% = 450$ ლარი.

გთხოვთ განგვიმარტოთ:

რამდენად კანონზომიერია პირველი გათვლის მიხედვით (200 ლარი) ქონების გადასახადი და რაიმე შეცდომას ხომ არ ვუშვებთ მის გაანგარიშებაში, რამდენადაც იგი მეორე ვარიანტთან შედარებით სოლიდურ სხვაობას (250 ლარი) იძლევა?

პასუხი:

– სსკ-ის 273-ე მუხლის პირველი ნაწილისა და საქართველოს ფინანსთა მინისტრის 2007 წლის 6 მარტის N176 ბრძანებით დამტკიცებული ინსტრუქციის („ქონების გადასახადის გამოანგარიშებისა და გადახდის წესის შესახებ“) მე-5 მუხლის მე-2 პუნქტის მიხედვით, საქართველოს საწარმოსათვის, ორგანიზაციისათვის (ეკონომიკური საქმიანობის ნაწილში) და უცხოური საწარმოსათვის ქონების გადასახადის წლიური განაკვეთი განისაზღვრება აქტივების საშუალო წლიური საბალანსო ნარჩენი ღირებულება არა უმეტეს 1%-ის ოდენობით. ამასთან, საანგარიშო წლისათვის აქტივების საშუალო წლიური საბალანსო ნარჩენი ღირებულება გამოიანგარიშება კალენდარული წლის დასაწყისისა და ბოლოსათვის აქტივების ღირებულების ჯამის 2-ზე გაყოფით. აქედან გამომდინარე, ვინაიდან საწარმოს საანგარიშო წლის დასაწყისში არ გააჩნდა ქონება, ამიტომ ქონების გადასახადი უნდა გაანგარიშდეს $(0+40000):2 \times 1\% = 200$ ფორმულით და შესაბამისად საწარმოს მიერ ქონების გადასახადის სახით გადასახდელი ექნება 200 ლარი.

კითხვა:

– საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 199.4 მუხლის შესაბამისად „გადასახადის გადამხდელმა აღრიცხვა უნდა აწარმოოს საგადასახადო მიზნებისათვის აღრიცხვის საკასო ან დარიცხვის მეთოდით იმ პირობით, რომ იგი ერთ მეთოდს გამოიყენებს საგადასახადო წლის

განმავლობაში“. კოდექსის 104.4 მუხლის ბოლო წინადადების ჩვენეული ინტერპრეტაციის გათვალისწინებით, თუ გადამხდელი იყენებდა აღრიცხვის საკასო მეთოდს, წლის განმავლობაში დღგ-ს გადამხდელად რეგისტრაციის შემთხვევაში იგი ვალდებულია შეწყვიტოს აღრიცხვის საკასო მეთოდის გამოყენება და გადავიდეს დარიცხვის მეთოდზე. ეს უკანასკნელი კი უკვე შეუსაბამობაში მოდის 199.4 მუხლის მოთხოვნებთან, რომ აღრიცხვის არჩეული მეთოდი გამოყენებული უნდა იქნას საგადასახადო წლის განმავლობაში.

გთხოვთ განგვიმარტოთ:

ა) თუ გადასახადის გადამხდელი იყენებს აღრიცხვის საკასო მეთოდს და წლის განმავლობაში იგი დარეგისტრირდა დღგ-ს გადამხდელად, უფლებამოსილია თუ არა გადავიდეს დარიცხვის მეთოდზე მაშინ, როცა საგადასახადო კოდექსის 199.4 მუხლის შესაბამისად იგი ვალდებული იყო საგადასახადო წლის განმავლობაში გამოეყენებინა აღნიშნული მეთოდი.

ბ) დღგ-ს გადამხდელად რეგისტრაციის მომენტიდან დღგ-ს ნაწილში გამოიყენოს დარიცხვის მეთოდი, ხოლო შემოსავლებისა და ხარჯების აღრიცხვის მიზნით კი წლის ბოლომდე გააგრძელოს საკასო მეთოდის გამოყენება.

პასუხი:

– ა) მიუხედავად სსკ-ის 199.4 მუხლის მე-4 პუნქტით დადგენილი წესისა, რომლის მიხედვით, გადასახადის გადამხდელმა აღსარიცხავად უნდა გამოიყენოს საკასო ან დარიცხვის მეთოდი (იმ პირობით, რომ იგი ერთ მეთოდს გამოიყენებს საგადასახადო წლის განმავლობაში), სსკ-ის 104-ე მუხლის მე-4 პუნქტი ითვალისწინებს გამონაკლის შემთხვევებს. კერძოდ, სსკ-ის 104-ე მუხლის მე-4 პუნქტის მე-2 წინადადების და საქართველოს ფინანსთა მინისტრის 2004 წლის 31 დეკემბრის №899 ბრძანებით დამტკიცებული შემოსავლების და ხარჯების აღრიცხვის გამარტივებული სისტემით მოსარგებლე პირთა შემოსავლების და ხარჯების წესის მე-3 პუნქტის შესაბამისად, გადასახადის გადამხდელზე, რომელიც რეგისტრირებულია დღგ-ს გადამხდელად, ვერ გავრცელდება შემოსავლების და ხარჯების აღრიცხვის გამარტივებული წესები. ამიტომ, იგი ვალდებულია გამოიყენოს დარიცხვის მეთოდი. მაშასადამე, თუ გადასახადის გადამხდელი იყენებს აღრიცხვის საკასო მეთოდს და წლის განმავლობაში იგი დარეგისტრირდა დღგ-ს გადამხდელად, მაშინ პირი უფლებამოსილია გადავიდეს დარიცხვის მეთოდზე.

ბ) ამასთან, საქართველოს საგადასახადო კოდექსი ამჟამინდელი რედაქციით არ ითვალისწინებს აღრიცხვის მიზნებისათვის ერთდროულად საკასო და დარიცხვის მეთოდების გამოყენებას.

